

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 11/09-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 15. januára 2009 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., vo veci namietaného porušenia základného práva na spravodlivé súdne konanie a práva na prejednanie veci v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom a uznesením Okresného súdu Bratislava II č. k. 50 C 253/2007-146 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 18. decembra 2008 doručená sťažnosť MUDr. D. B., B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na spravodlivé súdne konanie a práva na prejednanie veci v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom a uznesením Okresného súdu Bratislava II (ďalej aj „okresný súd“) č. k. 50 C 253/2007-146.

Z obsahu sťažnosti a pripojených listín vyplývajú tieto relevantné skutočnosti:
„Zákonná sudkyňa D. v konaní 50 C 253/2007 odmieta konanie ukončiť z dôvodu márne

domáhania sa práva zo strany žalobcu B., a. s. ktorý priznal v písomnom vyjadrení aj do zápisnice na pojednávaní, že odporca mal za roky 2004 - 2006 preplatky, ktoré mu neboli dokonca vyplatené, pričom sa žalobca domáha nedoplatkov za roky 2004 - 2006. ...

Zákonná sudkyňa však odmieta vo veci samej rozhodnúť a konanie proti zdravému rozumu prerušila. ...

Sťažovateľ navrhuje petit:

Okresný súd Bratislava II porušuje základné právo D. B. garantované čl. 6 ods. 1 medzinárodného dohovoru - právo na spravodlivé súdne konanie.

Okresný súd Bratislava II (vzhľadom na opakované porušovania základných práv sťažovateľa) je povinný zaplatiť primerané zadostučinenie vo výške 10.000 Eur v lehote 15 dní od dňa doručenia nálezu ÚS SR.

Ústavný súd Slovenskej republiky zrušuje uznesenie Okresného súdu Bratislava II 50 C 253/2007-146 o prerušení konania (nie je na to dôvod) a prikazuje vo veci konať bez ďalších prieťahov a obštrukcií a porušovania základných práv D. B.

Ústavný súd Slovenskej republiky odníma právomoci senátu JUDr. E. B. na ďalšiu činnosť pre neschopnosť konať podľa medzinárodného dohovoru o základných ľudských právach. ...

Sťažovateľ žiada Ústavný súd o ustanovenie advokáta na konanie pred Ústavným súdom z dôvodov: - je plne invalidný, nositeľom ŤZP, nemá možnosť zárobku, má majetok na príťaž a jeho byt je v exekúcii pre platobnú neschopnosť...“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

V zmysle konštantnej judikatúry ústavného súdu je dôvodom pre odmietnutie návrhu pre jeho zjavnú neopodstatnenosť absencia priamej súvislosti medzi označeným základným právom alebo slobodou na jednej strane a namietaným konaním alebo iným zásahom do takéhoto práva alebo slobody na strane druhej. Inými slovami, ak ústavný súd nezistí relevantnú súvislosť medzi namietaným postupom orgánu štátu a základným právom alebo

slobodou, porušenie ktorých navrhovateľ namieta, vysloví zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti a túto odmietne (mutatis mutandis I. ÚS 12/01, I. ÚS 124/03).

Z obsahu sťažnosti, najmä z jej petitu vyplýva, že sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva na spravodlivé súdne konanie a práva na prejednanie veci v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom a uznesením Okresného súdu Bratislava II č. k. 50 C 253/2007-146.

1. Ústavný súd predovšetkým konštatuje, že predmetnou sťažnosťou sťažovateľ napadol rozhodnutie okresného súdu č. k. 50 C 253/2007-146, avšak vzhľadom na princíp subsidiarity, ktorý vyplýva z citovaného čl. 127 ods. 1 ústavy, ústavný súd nemá právomoc preskúmať rozhodnutie okresného súdu, pretože jeho rozhodnutie preskúmal v dôsledku odvolania sťažovateľa Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“), ktorý - ako to z pripojených príloh vyplýva - svojím uznesením č. k. 12 Co 172/2008-150 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Z tohto dôvodu bolo potrebné sťažnosť v tejto časti (teda vo vzťahu k uzneseniu okresného súdu č. k. 50 C 253/2007-146) odmietnuť pre nedostatok právomoci ústavného súdu.

2. Z obsahu sťažnosti tiež vyplýva tvrdenie sťažovateľa, že prerušením napadnutého konania dochádza postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 50 C 253/07 k porušeniu jeho práva na prejednanie veci v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu podstatou, účelom a cieľom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov je odstránenie stavu právnej neistoty účastníka konania (napr. I. ÚS 41/02). Tento účel spravidla nemožno dosiahnuť po právoplatnom prerušení konania, ku ktorému došlo v súlade so zákonom. Ústavný súd v tejto súvislosti v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (mutatis mutandis I. ÚS 162/03) konštatuje, že prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ku ktorému došlo podľa zistenia ústavného súdu právoplatným uznesením okresného súdu č. k. 50 C 253/2007-146 v spojení s uznesením krajského súdu č. k. 12 Co 172/2008-150, pričom

uvedené rozhodnutie krajského súdu predmetnou sťažnosťou napadnuté nebolo) možno považovať za prekážku konania. Ak nedôjde k odpadnutiu prekážky prerušeného konania postupom predvídaným v Občianskom súdnom poriadku, nemôžu sa v prerušenom konaní vykonávať žiadne procesné úkony smerujúce k odstráneniu právnej neistoty účastníkov, a tým aj k naplneniu účelu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a rovnako aj v čl. 6 ods. 1 dohovoru. Ústavný súd preto nečinnosť okresného súdu v dôsledku existencie zákonnej prekážky jeho postupu neposudzuje ako zbytočné prietahy v konaní (mutatis mutandis II. ÚS 3/03, I. ÚS 65/03).

S ohľadom na uvedené skutočnosti a v súlade so svojou doterajšou rozhodovacou činnosťou preto neprichádza do úvahy, aby ústavný súd postup okresného súdu v napadnutom konaní po prípadnom prijatí návrhu (sťažnosti) na ďalšie konanie kvalifikoval ako porušenie základného práva sťažovateľa garantovaného čl. 6 ods. 1 dohovoru, preto ústavný súd rozhodol o odmietnutí sťažnosti aj v tejto časti pre jej zjavnú neopodstatnenosť.

Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. januára 2009